

Bruxelles, den 21. marts 2025
(OR. en)

7288/25

COMPET 176
IND 86
POLCOM 58
RECH 112
CLIMA 79
ENER 83
ENV 186
ECOFIN 310
UD 51
EMPL 94
SOC 142

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 20. marts 2025

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2025) 125 final

Vedr.: MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET
En europæisk handlingsplan for stål og metal

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 125 final.

Bilag: COM(2025) 125 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.3.2025
COM(2025) 125 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En europæisk handlingsplan for stål og metal

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET,
RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En europæisk handlingsplan for stål og metal

Det er ikke tilfældigt, at Den Europæiske Union blev bygget på stål. Europa har en lang og stolt tradition med produktion af stål og uædle metaller¹. Europas førende position inden for stål og uædle metaller af høj værdi og andre produkter er et afgørende aktiv for mange industrier og produkter i efterfølgende produktionsled. Disse sektorer er afgørende for EU's økonomiske sikkerhed og sociale stabilitet. I erkendelse af deres strategiske betydning udpeges stål og metaller som et centralt indsatsområde i konkurrenceevnekompasset².

Disse sektorer har alle store fælles udfordringer for deres konkurrenceevne: høje energiomkostninger, ulige konkurrencevilkår i den internationale konkurrence, behov for investeringer i dekarbonisering og regelbyrden. I løbet af det seneste årti er EU's andel af den globale stålproduktion faldet til 7-8 %, mens produktionen af primær aluminium udgør 3,8 %³. Parallelt hermed har andre lande, navnlig Kina og i de senere år Indien og flere andre lande i Asien og Mellemøsten, udvidet deres produktionskapacitet massivt, ofte støttet af konkurrencefordrejende subsidier. Som følge heraf blev den globale overkapacitet for stål i 2024 anslået til at være mere end fire og en halv gange EU's årlige forbrug⁴.

Selv om EU's produktion stadig kan dække størstedelen af EU's indenlandske efterspørgsel efter stål (90 %) ⁵ og kobber (83 %) ⁶, er situationen allerede mere bekymrende for aluminium (46 %) ⁷ og nikkel (25 %) ⁸, navnlig i betragtning af den forventede høje vækst i efterspørgslen efter aluminium, kobber og nikkel frem til 2030. Derudover er alle disse metaller nødvendige for forsvaret. En kampvogn indeholder f.eks. 50-60 ton højkvalitetsstål, et selvkørende artillerisystem indeholder op til 100 ton højkvalitetsstål, og et jagerfly indeholder 3 ton aluminium⁹. Sikring af en stabil og modstandsdygtig forsyningskæde for disse materialer er afgørende for at styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base, sikre EU's beredskab og indre

(¹) Ud over jern og stål omfatter uædle metaller ferrolegeringer, der er tæt forbundet med stålværdikæden, samt de ikkejernholdige metaller aluminium, kobber og nikkel. I denne handlingsplan fokuseres der på uædle metaller, som produceres og handles i store mængder, ikke på teknologimetaller i mindre mængder eller ædle metaller, som ofte er kritiske råstoffer, og som derfor er omfattet af bestemmelserne i forordningen om kritiske råstoffer.

(²) COM(2025) 30 [10017eb1-4722-4333-add2-e0ed18105a34_da](#).

(³) <https://international-aluminium.org/statistics/primary-aluminium-production/>.

(⁴) Kilde: OECD's Stålkomite: 96. møde i Stålkomiteen: Erklæring fra formanden | OECD <https://www.oecd.org/en/about/news/speech-statements/2024/11/96th-session-of-the-steel-committee-statement-by-the-chair.html>.

(⁵) Kilde: Eurofer, produktion på 126 millioner ton produktion/reelt forbrug på 138 millioner ton i 2023.

(⁶) Kilde: SCRREEN-faktablad 2023 om kobber.

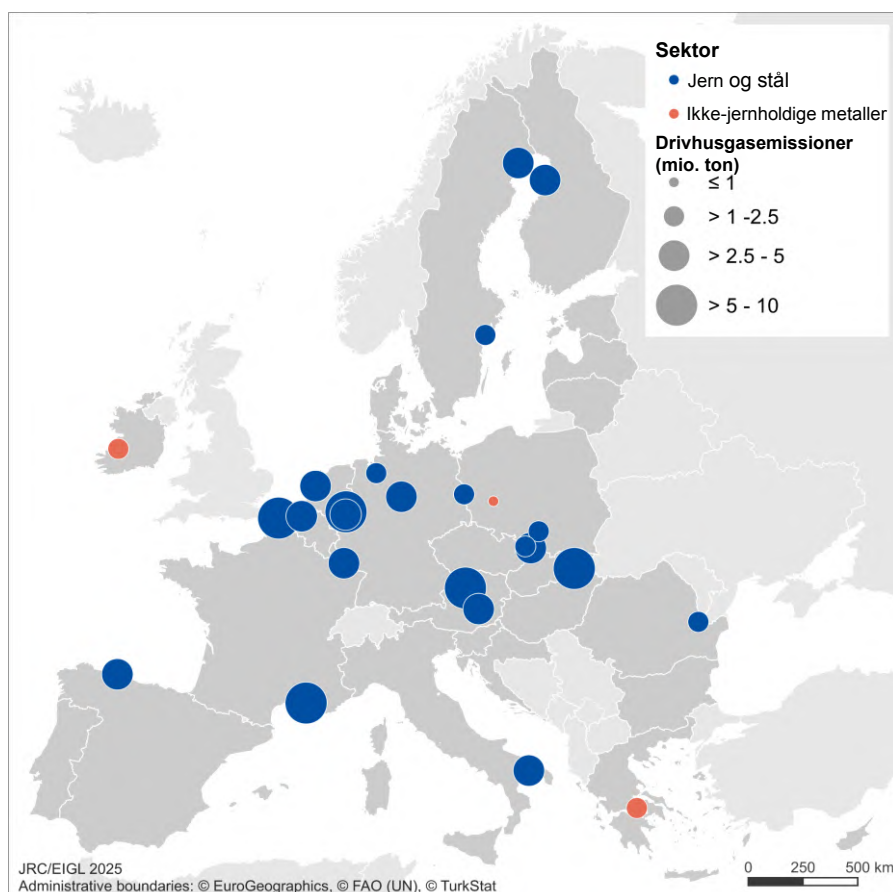
(⁷) Kilde: European Aluminium. 7 % indenlandsk primærproduktion + 39 % indenlandsk genanvendelse i 2023.

(⁸) Kilde: SCRREEN-faktablad 2023 om nikkel.

(⁹) [JRC Publications Repository – Raw materials in the European defence industry](#).

sikkerhed, opfylde EU's forsvars- og luft- og rumfartsbehov og sikre teknologisk suverænitæt.

De europæiske metalindustrier har fokus på at investere i dekarboniserings- og forureningsbekæmpelsesteknologier og bidrage til EU's klima- og miljøambitioner, idet metalindustrien¹⁰ tegner sig for 8,1 % af EU's samlede drivhusgasemissioner i 2022¹¹, samtidig med at den er en stor kilde til luftforurenende stoffer¹². Den nuværende økonomiske situation – som er kendetegnet ved lave kapitalafkast, nylig indsnævring af fortjenstmarginen på grund af global overkapacitet, manglende kundevilje til at betale for rene teknologier og utilstrækkelige incitamerter gennem lovgivningsmæssige indgreb – gør det imidlertid vanskeligere for EU's metalindustrier at investere i dekarbonisering. Som følge heraf er **den kommercielle og finansielle business case ikke tilstrækkelig** til at tiltrække investorer og kunder. Uden solide foranstaltninger og investeringer er risikoen for fabrikslukninger og tilbagegang i industrien fortsat reel. Det vil have alvorlige konsekvenser for centrale økonomiske regioner i hele Europa samt for EU's strategiske sektorer, f.eks. forsvars- og rumindustrien, og det begrænser deres evne til at levere kritisk kapacitet og udstyr med den fleksibilitet og hastighed, der kræves i en geopolitisk kontekst i hastig forandring.

Placering af anlæg for stål og ikkejernholdige metaller blandt de 100 mest drivhusgasudledende anlæg i EU. Kilde: JRC, Energy and Industry Geography Lab

(¹⁰) Her omfatter udtrykket "metaller" også vigtige anvendelser af metaller som deres uorganiske forbindelser, herunder bl.a. batterimaterialer, solceller og halvledere.

(¹¹) Kilde – Eurostat, herunder minedrift, fremstilling af basismetaller og metalforarbejdning.

(¹²) Kilde: Industrial Emissions Portal, 2022.

ThyssenKrupp annoncerede f.eks., at de havde planer om at afskedige 11 000 medarbejdere i Tyskland i december 2024. I november 2024 udsatte ArcelorMittal sine dekarboniseringsinvesteringer i hele Europa. Liberty Ostrava erklærede sig konkurs i Tjekkiet i juni 2024. Aluminiumssektoren er et advarselssignal om risikoen for afindustrialisering, da den permanent har mistet en betydelig del af sin europæiske produktionskapacitet. Desuden er mere end 50 % af den primære produktionskapacitet blevet stillet i bero siden 2021. Samtidig har EU's stålproduktion været faldende siden 2017, idet den er faldet fra 160 millioner ton til 126 millioner ton i 2023. Den nuværende kapacitetsudnyttelsesgrad for stål på ca. 65 % er uholdbar på lang sigt, da sådanne kapitalintensive industrier skal have en kapacitet på over 85 % for at være konkurrencedygtige på markedsvilkår.

I aftalen om ren industri¹³ og handlingsplanen for energi til overkommelige priser¹⁴ bebudes der en række foranstaltninger, ligesom behovet for en konkret handlingsplan for metalsektoren fremhæves. Der fokuseres på de vigtigste konkurrencemæssige udfordringer i forbindelse med indsatsen for at sænke energiomkostningerne, skabe pionermarkeder for kulstoffattige produkter, øge cirkulariteten, sikre ensartede internationale spilleregler, skabe kvalitetsjob og mobilisere investeringer. EU vil fortsat basere sig på stærke globale partnerskaber for at nå sine mål om ren industri.

Denne handlingsplan supplerer disse bredere initiativer og fastsætter et omfattende arbejdsprogram på kort til mellemlang sigt. Den bygger på staldialogen, som Kommissionens formand indkaldte til den 4. marts, og en række bredere høringer. Den behandler nogle af de centrale sektorspecifikke spørgsmål, der forhindrer Europas metalindustrier i at trives og dekarbonisere. Den indeholder konkrete foranstaltninger, som – kombineret – kan yde en øjeblikkelig hjælp til metalindustrien, samtidig med at de støttes i deres dekarboniseringsforløb og investeringsbeslutninger. Omstillingsforløbet for metalsektorerne¹⁵, der offentliggøres sammen med denne handlingsplan, indeholder yderligere baggrunds- og bottom-up-analyser af metalindustriens behov og udfordringer og de synspunkter, som de forskellige interessenter har givet udtryk for. I denne handlingsplan vil der blive taget hensyn til **igangværende EU-partnerskaber med tredjelande, navnlig kandidatlande**, når de integreres i det indre marked og bevæger sig i retning af EU-medlemskab. En strategisk tilgang til styrkelse af forsyningskædens modstandsdygtighed kan omfatte investeringer i partnerlande og omdefinering af industrielt samarbejde for at skabe et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt økosystem for stålproduktion.

Denne handlingsplan er bygget op omkring seks hovedsøjler: Sikring af rigelig og økonomisk overkommelig ren **energi**, forebyggelse af **kulstoflækage**, fremme og beskyttelse af industrielle kapaciteter i Europa, fremme af **cirkularitet** for metaller, beskyttelse af **kvalitetsjob i industrien** og mindskelse af risikoen gennem **pionermarkeder og investeringsstøtte**.

(¹³) https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/clean-industrial-deal_da.

(¹⁴) https://energy.ec.europa.eu/strategy/affordable-energy_da.

(¹⁵) https://single-market-economy.ec.europa.eu/document/download/fe4b7a0b-cfb9-49fd-9d37-139c1e23832d_en.

1. SIKRING AF ADGANG TIL REN OG ØKONOMISK OVERKOMMELIG ENERGI FOR METALINDUSTRIERNE

Energiomkostninger er fortsat den vigtigste drivkraft for metalindustriernes konkurrenceevne. Energiomkostningerne udgør en større andel af produktionsomkostningerne for metaller og stål end for andre sektorer. Allerede før energikrisen udgjorde denne andel ca. 17 % for stålsektoren¹⁶ og 40 % for aluminium¹⁷. Under energikrisen i 2022 var disse tal helt oppe på 80 %¹⁸. I 2025 er energipriserne, efter at de toppede i 2022, fortsat høje i forhold til de historiske niveauer og i forhold til andre internationale produktionssteder. Elpriserne er 2-3 gange højere i EU end i USA¹⁹, mens naturgaspriserne er næsten fem gange højere end i USA²⁰. Direkte elektrificering er fortsat den mest effektive vej til dekarbonisering af flere former for stål- og metalproduktion, mens andre vil afhænge af indirekte elektrificeringsmetoder, f.eks. brint produceret ved elektrolyse, hvilket øger energiomkostningernes andel af de samlede produktionsomkostninger sammenlignet med teknologier baseret på fossile brændstoffer. Det er derfor afgørende at sikre adgang til lavere elpriser for at støtte denne omstilling. Desuden er teknologier som f.eks. CO₂-opsamling og -lagring og cirkulær anvendelse af råstoffer også relevante.

Sænkning af energipriserne for energiintensive industrier

For at overvinde denne udfordrende situation er energipriserne nødt til at blive mere overkommelige. I **handlingsplanen for energi til overkommelige priser** opstilles der vigtige elementer i løsningen, idet der navnlig bebudes foranstaltninger til at gøre netafgifterne mere effektive, reducere energiskatter og -afgifter, lette elkøbsaftaler, fremskynde udstedelse af tilladelser, udvide og modernisere nettene og tilskynde til fleksibilitet i elsystemet. Desuden vil energiintensive industrier være blandt de vigtigste støttemodtagere under EIB's pilotprogram om erhvervselkøbsaftaler.

Yderligere løsninger, som **specifikt er rettet mod de energiintensive industrier**, bør stå i et rimeligt forhold til den fremtrædende rolle, som energiomkostningerne spiller for disse industriers konkurrenceevne og dekarbonisering. Kommissionen hører medlemsstaterne om et statsstøtteinstrument for ren fleksibilitet baseret på elkøbsaftaler og industriens forpligtelse til at forbruge ren elektricitet. Kommissionen vil også vejlede medlemsstaterne om udformningen af offentlige støtteordninger for ren energi gennem tovejsdifferencekontrakter, herunder deres kombination med elkøbsaftaler, med henblik på at yde en midlertidig prislettelse til energiintensive industrier for at muliggøre dekarboniseringsinvesteringer i EU. Offentlig støtte i energisektoren bør lægge særlig vægt på **energiintensive industrier og metalsektoren**, navnlig når der findes elektrificeringsteknologier, og virksomhederne kan drage fordel af disse langsigtede kontraktlige ordninger for at udjævne virkningerne af udsving i elpriserne. I den forbindelse skal alle potentielle hindringer for anvendelsen af elkøbsaftaler tages i

(16) <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC121276>.

(17) <https://www.reuters.com/markets/commodities/sky-high-energy-costs-fan-fire-under-aluminium-zinc-prices-2022-08-12/>.

(18) <https://www.reuters.com/markets/commodities/sky-high-energy-costs-fan-fire-under-aluminium-zinc-prices-2022-08-12/>.

(19) Elpriserne er 2-3 gange højere end i USA: 0,16 EUR pr. kWh i EU mod 0,07 EUR i USA i første halvår 2024, selv om de er faldet i EU (med 0,04 EUR) og forblev stabile i USA (+ 0,01 EUR) sammenlignet med første halvår 2023 og på trods af faldende energibehov. <https://www.bruegel.org/policy-brief/decarbonising-competitiveness-four-ways-reduce-european-energy-prices>.

(20) Handlingsplan for energi til overkommelige priser.

betragtning, herunder potentielle virkninger for virksomhedernes balancer²¹. Kommissionen vil analysere markeds- eller lovgivningsmæssige mangler, der forhindrer en optimal anvendelse af sådanne kontrakter for energiintensive industrier, og om nødvendigt afhjælpe dem.

På kort sigt opfordres **medlemsstaterne også til hurtigt at gennemføre og gøre brug af al den fleksibilitet**, som EU's energilovgivning og statsstøtteregele giver, for at sænke omkostningerne for energiintensive industrier. Ifølge afsnit 4.7.1 i retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi kan niveauet for miljøafgifter og skattelignende afgifter nedsættes for sektorer, der ikke vil kunne udøve deres økonomiske aktiviteter på en bæredygtig måde uden nedsættelsen, og ifølge afsnit 4.11 kan elafgifterne nedsættes for energiintensive brugere²². Stål- og metalindustrien opfylder generelt disse betingelser. Energibeskatningsdirektivet giver også mulighed for at sænke elbeskatningen til nul for energiintensive industrier på visse betingelser. Det skaber et incitament for sektoren til at dekarbonisere via elektrificering, og det kan støtte dens bredere konkurrenceevne. Medlemsstaterne opfordres også til hurtigst muligt at afslutte forhandlingerne om energibeskatningsdirektivet²³ for at gøre beskatningsrammen mere befordrende for elektrificering og lette omstillingen væk fra brugen af fossile brændstoffer.

Statsstøtterammerne i aftalen om ren industri, som vedtages i andet kvartal 2025 efter en høringsperiode²⁴, vil skabe yderligere fleksibilitet og forenklinger, som vil sætte medlemsstaterne i stand til at fremskynde støtten til industriel dekarbonisering. Dette tager hensyn til, at markedssignaler og lovgivningsmæssige signaler, f.eks. den nuværende og forventede ETS-pris, ofte i sig selv er utilstrækkelige til at tilsidesætte omkostningsforskelle mellem traditionelle og dekarboniserede produktionsmetoder på nuværende tidspunkt. Ifølge det udkast, der i øjeblikket er i offentlig høring²⁵, vil der gælde forenklede forenelighedsbetingelser for offentlig støtte til alle dekarboniseringsteknologier, herunder til energieffektivitetsforanstaltninger. Dette forventes at føre til omkostningsreduktioner og øge konkurrenceevnen, samtidig med at drivhusgasemissionerne reduceres. Forenklede ordninger baseret på godkendte støtteintensiteter vil være tilladt ud over ordninger baseret på beregninger af finansieringsbehov eller udbud. Selv om disse ordninger omfatter støtlofter, kan store projekter også godkendes efter en strømnet procedure. Investeringer i dekarbonisering vil blive betragtet på en teknologineutral måde med fokus på emissionsreduktioner, også når disse opnås gradvist over tid. Ud over direkte støtte til dekarboniseringsinvesteringer vil fremskyndet afskrivning af rene teknologiaktiver, f.eks. elektrolyseanlæg eller udstyr til CO₂-opsamling, -anvendelse og -lagring, blive fremmet af den nye ramme.

Retningslinjerne for statsstøtte til kompensation for indirekte omkostninger i forbindelse med emissionshandelssystemet (ETS) giver medlemsstaterne mulighed for at kompensere for kulstofomkostninger, der overvæltes på elregningerne, for visse handelsudsatte og kulstofintensive sektorer, herunder stålindustrien og andre metalindustrier. Medlemsstaterne opfordres til fortsat at gøre brug af denne mulighed eller

(²¹) Igangværende initiativer har fokus på at løse nogle af disse problemer: <https://www.ifrs.org/projects/completed-projects/2024/power-purchase-agreements/>, [Power Purchase Agreements, Endorsement consultation | EFRAG](#).

(²²) For sektorer, hvor der er risiko for, at de flytter uden for Unionen til steder, hvor miljødisciplinerne mangler eller er mindre ambitiøse.

(²³) COM(2021) 563 final.

(²⁴) https://competition-policy.ec.europa.eu/public-consultations/2025-cisaf_en.

(²⁵) https://competition-policy.ec.europa.eu/document/download/45b532ce-53fb-4907-975c-79edaa31a166_en?filename=2025_CISAF_draft_EC_communication.pdf.

til at overveje at anvende den, hvor det er relevant for deres industri (i øjeblikket gør kun 14 medlemsstater brug af denne mulighed). I forbindelse med revisionerne af ETS og CBAM i 2026 vil Kommissionen arbejde hen imod at sikre passende foranstaltninger (retningslinjer eller lignende) vedrørende kompensation for indirekte ETS-omkostninger efter 2030, samtidig med at det sikres, at dette er i overensstemmelse med andre foranstaltninger til håndtering af kulstoflækage.

EU's energilovgivning danner endvidere en ramme for udformningen af **nettariffer** baseret på principperne om omkostningsrefleksion, gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling, samtidig med at der tages hensyn til behovet for netsikkerhed og fleksibilitet. Medlemsstaterne kan udforme deres nettariffer på en måde, der gavner de energiintensive industrier. Med henblik herpå vil vejledningen om udformningen af nettariffer, der blev bebudet i handlingsplanen for energi til overkommelige priser for andet kvartal 2025, indeholde yderligere oplysninger om løsninger til at reducere systemomkostningerne til gavn for alle brugere, herunder for energiintensive sektorer.

Fremskyndelse af nettilslutninger og udbredelse af vedvarende og kulstoffattig brint

Efterhånden som flere og flere sektorer elektrificeres, og i en situation, hvor mange netudvidelsesprojekter forsinkes, står metalsektoren ofte over for lange ventetider for at opnå eller udvide nettilslutninger, ofte flere år. Sådanne forsinkelser kan potentielt afspore hele elektrificeringsinvesteringer.

Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne om at løse de problemer, der ligger til grund for lange ventetider for nettilslutning. Kommissionen vil udstede retningslinjer og henstillinger til medlemsstaterne om at forkorte ventetiden for nettilslutninger. Dette vil omfatte mulige foranstaltninger inden for de eksisterende retlige rammer og vil hjælpe medlemsstaterne med at fjerne spekulative eller umodne ansøgninger fra køen og om nødvendigt afvige fra "først til mølle"-princippet på grundlag af objektive kriterier, der støtter investeringer, som er til gavn for omstillingen til ren energi og elsystemets effektivitet. Dette vil bygge på positive eksisterende eksempler i nogle medlemsstater og vil ske på grundlag af en dialog med medlemsstaternes myndigheder. I andet kvartal 2025 vil Kommissionen også udstede vejledende principper, der fastlægger betingelserne for foregribende investeringer i netprojekter²⁶. Fleksible tilslutningsaftaler kan også give energiintensive industrier mulighed for at få adgang til nettet, mens disse netinvesteringer finder sted. Kommissionen vil desuden foreslå yderligere foranstaltninger for at lette og fremskynde adgangen til netinfrastruktur for elektrificeringsprojekter i energiintensive industrier.

Da direkte elektrificering ikke altid er mulig eller omkostningseffektiv, er brint en vigtig katalysator for dekarbonisering i stål- og metalindustrien. Direkte reduktion ved hjælp af brint er f.eks. den mest lovende løsning med hensyn til at dekarbonisere primær stålproduktion, og brint er den vigtigste udfordrer med hensyn til at levere højtemperaturvarme til erstatning af naturgas i andre metalindustrier. For at gennemføre en konkurrencedygtig omstilling er der behov for en rigelig og økonomisk overkommelig

⁽²⁶⁾ Det betyder investeringer, der foregriber en usikker fremtidig vækst i efterspørgslen efter elektricitet som følge af elektrificering. For sådanne investeringer kan opkrævning af de fulde omkostninger hos de nuværende brugere udgøre en urimelig byrde for tidlige brugere, og det kan bremse elektrificeringen. Ifølge handlingsplanen for energi til overkommelige priser vil der derfor blive udstedt retningslinjer, som forklarer, hvordan medlemsstaterne, hvor det er relevant i målrettede tilfælde, kan gøre brug af deres offentlige budget til at sænke netafgifterne for at dække de ekstra omkostninger, der følger af foranstaltninger til fremskyndelse af dekarbonisering og markedsintegration.

forsyning af vedvarende og kulstoffattig brint. Kommissionen bebudede endvidere i aftalen om ren industri, at den i de kommende uger vil vedtage den delegerede retsakt om **kulstoffattig brint** for at skabe klarhed for leverandører, aftagere og investorer. Denne delegerede retsakt vil indeholde regler, der er så fleksible som muligt, for at nå de ønskede mål for reduktion af drivhusgasemissioner i forbindelse med produktionen af kulstoffattige brændstoffer på en teknologineutral måde.

Desuden vil **tredje indkaldelse under Den Europæiske Brintbank**, som blev bebudet for tredje kvartal 2025 i aftalen om ren industri, fortsat støtte produktionen og dermed lette adgangen for forskellige industrielle aftagere, herunder stål.

Kommissionen vil endvidere omprioritere mandatet for **den europæiske alliance for ren brint** mod de sektorer, hvor brint er mest relevant for dekarboniseringsindsatsen. Kommissionen vil overvåge og ajourføre fremskridtene i alliancens projektpipeline årligt for at spore opskaleringen af brintmarkedet og give bl.a. industrielle aftagere den nødvendige sikkerhed for deres dekarboniseringsplaner.

Fremskyndelse af nyttiggørelse af overskudsvarme og brug af ren energi

Øget energieffektivitet og fremme af elektrificering og anvendelse af ren energi i stål- og metalsektoren kan give fordele for EU's energisystem og samtidig nedbringe omkostningerne for sektoren. Stål og metaller er de industrisektorer, der har det største potentiale for nyttiggørelse af overskudsvarme i EU, navnlig hvad angår varmeressourcer af høj kvalitet, som kan genvindes fra røggasser, højtemperaturvæsker og affald. Højtemperaturvarmepumper bliver en stadig mere alsidig mulighed for at udnytte overskydende procesvarme og dermed reducere sektorens samlede energibehov. Overskudsvarme kan også genvindes og anvendes i fjernvarmenet. **Kommissionen vil udvikle og fremme standardiserede tilgange til genvinding af overskudsvarme**, herunder kopiering af modeller, f.eks. varmekøbsaftaler, og opskalering af bedste praksis for integreret planlægning af varmeinfrastruktur som led i strategien for opvarmning og køling, der blev bebudet i handlingsplanen for energi til overkommelige priser.

Foranstaltninger:
I de kommende uger vil Kommissionen vedtage den delegerede retsakt om kulstoffattig brint .
Senest i andet kvartal 2025 vil Kommissionen udstede en vejledning om udformningen af nettariffer, der bl.a. giver mulighed for at sænke nettariffer for metalsektoren og andre energiintensive industrier .
Senest i andet kvartal 2025 vil Kommissionen udstede vejledende principper, der fastlægger betingelserne for godkendelse af foregribende investeringer i netprojekter.
Senest i tredje kvartal 2025 vil Kommissionen åbne den tredje indkaldelse under EU-Brintbanken , der har til formål at støtte produktionen og dermed lette adgangen for industrielle aftagere, herunder stål.
Senest i fjerde kvartal 2025 vil Kommissionen foreslå foranstaltninger til lettelse af netadgangen til energiintensive elektrificeringsprojekter i industrien.
Senest i fjerde kvartal 2025 vil Kommissionen vejlede medlemsstaterne om udformningen af differencekontrakter, herunder deres kombination med elkøbsaftaler.

I forbindelse med revisionerne af ETS og CBAM i 2026 vil Kommissionen arbejde hen imod at sikre passende foranstaltninger (retningslinjer eller lignende) vedrørende kompensation for indirekte ETS-omkostninger efter 2030.

2. FOREBYGGELSE AF KULSTOFLÆKAGE

For fuldt ud at nå sit potentiale for forebyggelse af kulstoflækage **vil de finansielle forpligtelser i kulstofgrænsetilpasningsmekanismen (CBAM) træde i kraft i 2026 i overensstemmelse med den gradvise udfasning af gratis kvoter under EU ETS senest i 2034**. Selv om CBAM finder anvendelse på importerede varer, omhandler den ikke de mulige risici for kulstoflækage for metaller, der er produceret i EU, som er omfattet af EU ETS-prisen, og som eksporteres til tredjelande, hvor de konkurrerer med producenter i lande med lavere klimaambitioner. For at afhjælpe denne ulempe vil Kommissionen derfor foreslå en løsning til at imødegå risikoen for kulstoflækage for varer, der produceres af CBAM-sektorer i EU til eksport.

For det andet er der en risiko for, at kulstoflækage i varer, der er omfattet af CBAM, kan flyttes længere ned i værdikæden. Dette kan ske gennem omgåelse – ved at undgå CBAM-forpligtelserne ved at foretage mindre ændringer af CBAM-basisvarerne – eller hvis EU's forbrugere begynder at foretrække varer i efterfølgende produktionsled, der importeres fra producenter i tredjelande med svagere klimapolitikker. Desuden kan virksomheder, der i øjeblikket fremstiller eller forarbejder CBAM-relaterede varer i EU, flytte deres aktiviteter til sådanne lande. Kommissionen er i øjeblikket i gang med at kvantificere disse risici og vil fremsætte et forslag om at udvide CBAM til at omfatte visse **produkter i efterfølgende produktionsled** for at håndtere dem, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at minimere den administrative byrde.

For det tredje er der **risiko for omgåelse af CBAM-målene**, når varer, der produceres i kulstoffattige produktionsanlæg i tredjelande, omdirigeres til europæiske kunder, mens kulstofintensiv produktion fortsætter til andre markeder (såkaldt "shuffling"). På samme måde kan grønvaskning finde sted gennem CO₂-regnskabspraksis, f.eks. energiintensiv metalproduktion, der drager fordel af markedsbaserede instrumenter, så de fremstår som kulstoffattige, samtidig med at de stadig er afhængige af energikilder med høje emissioner, eller vildledende regnskabspraksis for skrotindhold²⁷. For at løse begge problemer og sikre CBAM's integritet vil Kommissionen fremlægge en strategi til modvirkning af omgåelse. Denne strategi vil nøje vurdere disse risici og foreslå løsninger til at imødegå dem, herunder lovgivningsændringer.

I betragtning af, at det haster med at skabe klarhed på dette område, vil Kommissionen fremskynde arbejdet med udvidelsen og styrkelsen af CBAM og fremrykke centrale reformelementer.

Foranstaltninger:

Senest i andet kvartal 2025 vil Kommissionen udstede en **meddelelse** med analyse og løsningsmodeller for, hvordan problemet med kulstoflækage kan løses **for CBAM-varer, der eksporteres fra EU til tredjelande**.

Senest i fjerde kvartal 2025 vil Kommissionen foretage en omfattende revision af CBAM, der ledsages af en **strategi til modvirkning af omgåelse** og af et **første lovgivningsforslag**:

⁽²⁷⁾ Indirekte emissioner i den nuværende CBAM-overgangsperiode medregnes i alle CBAM-sektorer. I den endelige fase medregnes de kun i gødning og cement.

- udvidelse af anvendelsesområdet for CBAM til visse stål- og aluminiumintensive produkter i efterfølgende produktionsled
- medtagelse af yderligere foranstaltninger til modvirkning af omgåelse.

3. FREMME OG BESKYTTELSE AF INDUSTRIELLE KAPACITETER I EUROPA

Den globale overkapacitet udgør en alvorlig trussel mod de europæiske industriers rentabilitet og konkurrenceevne. EU har allerede vedtaget flere handelsbeskyttelsesforanstaltninger i metalsektoren mod illoyal global konkurrence. I øjeblikket er jern og stål den sektor, der har indført flest handelsbeskyttelsesforanstaltninger, efterfulgt af sektoren for ikkejernholdige metaller og mineraler. Ikke desto mindre er industrien fortsat truet af den globale overkapacitet og af globale fordrejninger fra Kina og andre lande, der kunstigt støtter deres indenlandske industrier eller omgår EU's handelsbeskyttelsesforanstaltninger og -sanktioner. EU er den eneste større stålproducerende region, der oplever et fald i kapaciteten.

USA's indførelse af importtold på 25 % på stål og aluminium den 12. marts 2025 vil endvidere ikke blot have en negativ indvirkning på EU's producenter ved at begrænse adgangen til det amerikanske marked, herunder for uædle metaller, der forarbejdes til varer i efterfølgende produktionsled, men vil også øge presset fra eksport, der tidligere var bestemt til USA, og som kunne omdirigeres til EU.

Handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og andre handelsforanstaltninger

EU har revideret den eksisterende stålbeskyttelsesforanstaltning for at tage højde for den seneste markedsudvikling og sikre foranstaltningens effektivitet. Kommissionen har foretaget en detaljeret undersøgelse af den nuværende stålbeskyttelsesforanstaltning og har fremsat forslag til medlemsstaterne om at tilpasse den for at imødegå den udfordrende situation, som EU's stålsektor står over for. De foreslåede tilpasninger vil medføre en betydelig kortsigtet lettelse for EU's stålproducenter ved at sikre foranstaltningens effektivitet, navnlig i de kategorier, hvor importpresset er mest akut. Der er navnlig taget hensyn til den betydelige stigning i importen kombineret med et fald i efterspørgslen i visse kategorier.

Beskyttelsesforanstaltningen udløber den 30. juni 2026, men det er urimeligt at antage, at den strukturelle globale overkapacitet og dens negative handelsrelaterede indvirkning på EU's stålindustri, som udløste anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningen, vil forsvinde den 1. juli 2026. Tværtimod vil de negative handelsrelaterede virkninger sandsynligvis blive forværret, da et stigende antal tredjelande vedtager foranstaltninger, der har til formål at begrænse importen til deres markeder, således at EU-markedet bliver den vigtigste modtager af global overkapacitet.

I lyset af denne ekstraordinære situation er det derfor nødvendigt at indføre passende og effektive beskyttelsesforanstaltninger efter den 30. juni 2026 med henblik på at bevare en konkurrencedygtig og bæredygtig stålindustri i EU. Derfor vil Kommissionen senest i tredje kvartal 2025 foreslå en langsigtet foranstaltning, der sikrer et yderst effektivt beskyttelsesniveau for EU's stålsektor. Kommissionen vil arbejde på at sikre, at den nye foranstaltning træder i kraft i tide til at erstatte den nuværende beskyttelsesforanstaltning og sikrer en effektiv afhjælpning af negative handelsrelaterede virkninger forårsaget af global overkapacitet. Den vil tage hensyn til ændringer i EU's efterspørgsel samt sikkerheds- og resilienshensyn, samtidig med at der opretholdes en vis grad af åbenhed på EU-markedet. Denne afbalancerede tilgang vil beskytte Unionens interesser, herunder for

producenter og brugere samt importører og forbrugere. Samtidig vil EU i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser fortsat samarbejde med sine tredjelands og multilaterale partnere om at tackle overkapacitet på globalt plan²⁸.

Desuden lancerede Kommissionen i december 2024 en **beskyttelsesundersøgelse vedrørende import af visse legeringselementer**, en sektor, der er kritisk for EU's økonomi, da legeringer anvendes til at forbedre styrken, holdbarheden og kvaliteten af stål eller aluminium, som vil blive færdiggjort senest den 18. november 2025. Kommissionen vil ikke tøve med at træffe yderligere beskyttelsesforanstaltninger, hvis de anses for nødvendige som følge af denne undersøgelse.

Situationen forværres også i aluminiumssektoren. EU-producenterne har mistet betydelige markedsandele i det seneste årti, og ca. 50 % af den primære produktionskapacitet er blevet indskrænket siden 2021. De nyligt annoncerede amerikanske toldsatser på aluminium vil sandsynligvis forværre situationen yderligere i betragtning af den betydelige trussel om handelsomlægning fra flere destinationer. **Kommissionen er også begyndt at indsamle relevant dokumentation med henblik på at anvende de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, herunder iværksætte en undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger umiddelbart efter, at den behørigt begrundede anmodning er fremsat.**

Kommissionen har observeret en stigende tendens til, at eksporterende producenter forsøger at omgå handelsbeskyttelsesforanstaltningerne. Denne adfærd risikerer at underminere effektiviteten af EU's handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. Selv om den specifikke antidumping- eller antisubsidieforanstaltning i tilstrækkelig grad tager højde for den direkte import, kan sidstnævnte således erstattes af indirekte import, hvorved det endelige trin i produktionsprocessen finder sted i et tredjeland, der ikke er omfattet af foranstaltningerne, inden forsendelsen til EU, uden at der skal betales told. For at sikre effektiviteten af EU's handelsbeskyttelsesforanstaltninger vil Kommissionen som en af de prioriterede foranstaltninger **vurdere, om den bør tilpasse sin praksis ved at indføre en regel om "smeltet og hældt i støbeforme"**, som vil gøre det muligt for Kommissionen at gribe ind over for det land, hvor metallet oprindeligt blev smeltet, uanset stedet for den efterfølgende forarbejdning og varens oprindelse som fastsat i de traditionelle ikkepræferentielle oprindelsesregler. Anvendelsen af denne regel vil fjerne muligheden for at ændre metalproduktets oprindelse ved at foretage minimal omdannelse og give større sikkerhed med hensyn til at spore produktets oprindelse. Kommissionen vil under alle omstændigheder fortsat være på vagt, da overkapacitet, som skabes under ikkemarkedsmæssige betingelser, også kan have den virkning, at ikkeforretningsmæssigt forbundne markedsbaserede producenter i andre tredjelands tvinges til at eksportere mængder til EU, som fortrænges fra deres hjemmemarkeder eller andre traditionelle tredjelandsmarkeder.

For at adressere **den hurtige udvikling på de globale markeder og for at beskytte industrien vil Kommissionen styrke overvågningen af handelsstrømmene**, og den vil proaktivt indlede undersøgelser baseret på en "trussel om skade" uden at vente på, at der sker væsentlig skade. For så vidt angår metaller, der er omfattet af denne handlingsplans anvendelsesområde, bortset fra stål og aluminium, vil Kommissionen senest i tredje kvartal 2025 aflægge rapport om sin skærpede overvågning af markedsituationen for disse sektorer og vil være rede til at foreslå en handelsforanstaltning, hvis det er relevant. Som

(²⁸) F.eks. som led i det globale forum for overkapacitet på stålområdet, en central platform med 28 medlemmer, som har forpligtet sig til at udvikle og gennemføre kollektive løsninger på udfordringen med overkapacitet og forbedre markedets funktion i stålsektoren.

bebudet i aftalen om en ren industri vil Kommissionen arbejde hen imod en skærpelse af de eksisterende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. **I den forbindelse vil Kommissionen også vurdere, om den nuværende ordning med en regel om lavere told bør ændres.** EU vil fortsætte og intensivere sin indsats i multilateral sammenhæng for at tackle de globale udfordringer, som disse sektorer står overfor. Situationen i kobbersektoren vil blive overvåget nøje, da USA i februar 2025 indledte en undersøgelse i henhold til Section 232 i Trade Expansion Act fra 1962 af importen af kobber, hvilket kan føre til yderligere toldforanstaltninger og forstyrrelser af de globale markeder. Selv om de europæiske medlemsstater ikke er store leverandører til det amerikanske marked, kan de som sådan blive berørt af indirekte konsekvenser.

Siden marts 2022 **har EU vedtaget en bred vifte af sanktioner mod Rusland som reaktion på landets angrebskrig mod Ukraine** med henblik på at svække Ruslands økonomiske grundlag, fratage landet kritiske teknologier og markeder og i væsentlig grad begrænse dets evne til at føre krig. Disse sanktioner omfatter importrestriktioner på jern og stål, som er et af de strengeste sæt sektorspecifikke sanktioner, der gælder for Rusland. Ud over forbuddet mod import af varer af forarbejdet aluminium fra Rusland, der allerede er indført, omfatter den 16. pakke af sanktioner mod Rusland (vedtaget den 24. februar 2025) et forbud mod EU's import af primæraluminium fra Rusland. Dette forbud omfatter en kvotemekanisme for at sikre en gnidningsløs overgang for erhvervslivet. Kommissionen vil sikre en effektiv gennemførelse af disse sanktioner, og EU vil om nødvendigt indføre yderligere foranstaltninger for at imødegå omgåelsen heraf.

Den målrettede revision af EU's regler om kemikalier (REACH) i fjerde kvartal 2025 vil bidrage til at forenkle reglerne for kemikalieindustrien uden at gå på kompromis med sikkerheden og miljøbeskyttelsen. Denne revision vil på denne måde medvirke til at sikre stabile og forudsigelige lovgivningsmæssige rammer for metaller, der skal produceres i EU og bringes i omsætning på EU-markedet.

Foranstaltninger:
Kommissionen har foreslået tilpasninger af stålbeskyttelsesforanstaltningen, der skal træde i kraft den 1. april 2025. Foranstaltningen vil blive strammet for at sikre foranstaltningens effektivitet og for at tage højde for den seneste markedsudvikling.
Kommissionen er parat til at gøre brug af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og iværksætte en undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger i aluminiumsektoren , straks efter at den behørigt begrundede anmodning er fremsat.
Senest i tredje kvartal 2025 vil Kommissionen foreslå en handelsforanstaltning, som erstatter stålbeskyttelsesforanstaltningerne fra den 1. juli 2026 , og som tilvejebringer et yderst effektivt beskyttelsesniveau mod negative handelsrelaterede virkninger forårsaget af global overkapacitet.
Kommissionen vil hurtigt gennemføre undersøgelsen af beskyttelsesforanstaltninger for ferrolegeringer senest den 18. november 2025.
Kommissionen vil vurdere indførelsen af reglen om "smeltet og hældt i støbeforme" for at spore det land, hvor metallet oprindeligt blev smeltet og hældt i støbeforme.

4. FREMME AF CIRKULARITET FOR METALLER

Øget cirkularitet er en vigtig vej til dekarbonisering af metalindustrien. Genanvendelse kan f.eks. spare op til 95 % og 80 % af den energi, der kræves til henholdsvis primær aluminiums- og stålproduktion. Genanvendelse af skrot, der genereres i EU, gør det også muligt at mindske EU-industriens afhængighed af importerede primære råstoffer, f.eks. bauxit/alumina/aluminium, der er anerkendt som et strategisk EU-råstof, og hvor efterspørgslen forventes at stige betydeligt.

Mængden af skrot, der anvendes til genanvendelse i EU, er imidlertid faldende. Dette skyldes to faktorer: manglende efterspørgsel fra EU's industri (især for stål) og højere priser på skrot betalt af stål- og aluminiumsproducenter i tredjelande, ofte på grund af handelsforvridninger, f.eks. subsidier, eller urimelige markedsvilkår. Som følge heraf er eksporten af jernholdigt skrot mere end fordoblet i de seneste år og toppede med 19,43 millioner ton i 2021 (ca. 20 % af den samlede skrotproduktion i EU). Der forventes en ny rekord for europæisk aluminiumskrot i 2024, hvor eksporten af aluminiumskrot forventes at overstige 1,3 millioner ton.

For at vende denne udvikling er det første mål at **stimulere efterspørgslen ved at øge anvendelsen af sådanne ressourcer i EU.** For at opnå dette skal skrot sorteres og behandles bedre for at sikre dets anvendelighed i applikationer af høj kvalitet, f.eks. i bilindustrien. Dette skift kræver investeringer fra genanvendelsesvirksomheder og aftagere samt incitamenter på både EU-plan og nationalt plan²⁹, og det kræver konstruktionskrav for relevante produktgrupper. For at lette udbredelsen af sekundært indhold i sådanne sektorer, der traditionelt er afhængige af primærmetaller, vil Kommissionen forberede fastsættelsen af mål for genanvendt stål og aluminium i nøglesektorer på en omkostningseffektiv måde, idet den tager hensyn til den varierende mulighed for at vælte omkostningerne over på kunderne og den globale konkurrence i sin analyse. Gennemførlighedsundersøgelsen af en sådan udbredelse i bilindustrien vil blive afsluttet inden udgangen af 2026 som led i forordningen om udrangerede køretøjer, der i øjeblikket behandles under den fælles beslutningsprocedure.

Kommissionen vil også vurdere behovet for **krav til genanvendelighed og/eller genanvendt indhold** for yderligere produktgrupper samt for prioritering af produktdesign og affaldsbehandlingsfunktioner, der letter adskillelsen af kobberkomponenter fra stål- og aluminiumfraktioner. Dette vil blive behandlet gennem krav i delegerede retsakter for relevante produktgrupper i henhold til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter og anden relevant lovgivning (byggevarerforordningen, forordningen om udrangerede køretøjer og forordningen om cirkulær økonomi).

En forøgelse af andelen af produktionen af sekundære metaller indebærer et skift i visse produktionsparadigmer og forretningsmodeller. I overensstemmelse med kartel- og monopolreglerne bør aktørerne i værdikæden samarbejde bedre for at gøre dette til en realitet og overvinde fastlåsningsen i etablerede forretningsmodeller. Kommissionen vil derfor inddrage alle relevante interessenter for at drøfte forpligtelser vedrørende

⁽²⁹⁾ Afsnit 4.4 i retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi giver mulighed for statsstøtte til ressourceeffektivitet og omstilling til en cirkulær økonomi: EUR-Lex – 52022XC0218(03) – DA – EUR-Lex.

genanvendelighed og genanvendt indhold og andre relaterede spørgsmål. Denne dialog vil gøre det muligt for Kommissionen at støtte udarbejdelsen af forordningen om cirkulær økonomi, der er planlagt til fjerde kvartal 2026, samt, hvor det er relevant, gennemførelsen af forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter³⁰ og andre hensigtsmæssige rammer.

For det andet kan en indsats for at øge den indenlandske efterspørgsel efter metalskrot kun være effektiv, hvis de internationale spilleregler forbliver retfærdige. **Der skal ligeledes gennemføres en indsats på forsyningsområdet for at sikre adgang til skrot for EU-producenter, samtidig med at de forretningsmæssige fordele for genanvendelsesvirksomheder bevares.** Den reviderede forordning om overførsel af affald³¹ tilvejebringer nye værktøjer, der sikrer, at eksport af affald, herunder metalskrot, ikke forårsager skader på miljøet og menneskers sundhed i tredjelande, og Kommissionen vil gøre brug af sådanne værktøjer til affald af metalskrot.

Et stort antal tredjelande tillader ikke, at metalskrot eksporteres til EU, hvilket begrænser adgangen til dette strategiske sekundære råstof. Visse lande anvender også urimelige subsidier for at støtte deres metalgenanvendelses- og produktionsindustrier. Derfor overvåger Kommissionen situationen og vil overveje senest i tredje kvartal 2025 at foreslå en handelsforanstaltning, hvis det er nødvendigt for at sikre tilstrækkelig tilgængelighed af skrot i EU, og den vil i den forbindelse også vurdere rationalet bag og muligheden for at indføre en gensidighedsregel, der vil være i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser.

Inden for rammerne af **det indre marked bør metalskrot cirkulere frit** for at sikre, at det kan genanvendes på de mest effektive anlæg, og for at udnytte stordriftsfordele. For visse typer skrot er der dog fortsat hindringer på grund af ikkeharmoniserede affaldsklassificeringssystemer. Forordningen om cirkulær økonomi, der blev bebudet til fjerde kvartal 2026, vil yderligere forbedre funktionen af markederne for sekundære råstoffer og skabe et indre marked for affald. I den forbindelse vil Kommissionen også undersøge, om der er behov for yderligere foranstaltninger, f.eks. eksportafgifter eller eksporttold, for at fremme tilgængeligheden af skrot i EU, der genereres med høje miljømæssige og sociale standarder, og forhindre potentiel "skrotlækage" til tredjelande med lavere standarder.

Forbedring af det indre markeds funktion for metalsektoren kræver også en forbedring af **standardiseringens rolle**. F.eks. kan fremme af højstyrkestål, genbrug af konstruktionsstål eller valorisering af stålbiprodukter lettes gennem standardisering. Klassificeringen af skrotkvaliteter bør også forbedres for at gøre det lettere at matche udbuddet af sekundære råstoffer med efterspørgslen i EU.

Foranstaltninger:
Senest i tredje kvartal 2025 vil Kommissionen overveje handelsforanstaltninger for at sikre tilstrækkelig tilgængelighed af skrot.

⁽³⁰⁾ Det første arbejdsprogram for miljøvenligt design for bæredygtige produkter forventes vedtaget i de kommende uger.

⁽³¹⁾ Forordning (EU) 2024/1157: [Forordning – EU – 2024/1157 – DA – EUR-Lex](#).

<p>Senest i fjerde kvartal 2026 fremlægges gennemførlighedsundersøgelsen om kravene vedrørende genanvendt indhold for stål og aluminium i henhold til forordningen om udrangerede køretøjer.</p>
<p>Senest i fjerde kvartal 2026 skal indførelsen af forpligtelser vedrørende genanvendt indhold for aluminium i relevante byggevarer forberedes, og markedet for sekundære råstoffer i EU skal styrkes som led i forordningen om cirkulær økonomi.</p>
<p>Senest i fjerde kvartal 2026 vil Kommissionen foreslå en forordning om cirkulær økonomi for yderligere at forbedre funktionen af markederne for sekundære råstoffer og skabe et indre marked for affald.</p>
<p>Kommissionen vil vurdere muligheden for at indføre krav til genanvendelighed og/eller genanvendt indhold for stål, aluminium og kobber i specifikke produkter i henhold til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter.</p>

5. BESKYTTELSE AF KVALITETSJOB I INDUSTRIEN

Med denne handlingsplan mobiliserer Kommissionen alle sine værktøjer til gavn for en stærk, velstående og modstandsdygtig stål- og metalsektor, og den sikrer sektorens langsigtede bæredygtighed og arbejdsstyrkens velstand. Kommissionen gør det for at fremme og beskytte kvalitetsjob i industrien med anstændig løn og gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår samt høje sundheds- og sikkerhedsstandarder.

Europa har en lang tradition for stålproduktion, hvor stålarbejdere spiller en central rolle i grundlaget for europæisk produktion. Opretholdelsen af disse kvalitetsjob til faglærte, som giver en anstændig løn, stærk beskyttelse af arbejdstagerne og høje sundheds- og sikkerhedsstandarder, er afgørende for at opretholde sektorens konkurrenceevne og høje sociale værdi.

Det er afgørende at opretholde EU-lovgivningen om arbejdstagernes rettigheder, navnlig med hensyn til information og høring, især da stålsektoren gennemgår en gennemgribende omstilling som følge af den grønne og den digitale omstilling. Løbende støtte til og styrkelse af **dialogen mellem arbejdsmarkedets parter** er afgørende for en effektiv forvaltning af omstillingen og for at sikre, at fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer spiller en central rolle, fremme inklusiv beslutningstagning og sikre en retfærdig og bæredygtig fremtid for både arbejdstagere og industrien.

Derudover bør **aktive arbejdsmarkedspolitikker også spille en afgørende rolle med hensyn til at sikre en retfærdig omstilling**, hvor arbejdstagerne tilegner sig de færdigheder, der er nødvendige for nye industrier, lette jobskifte gennem målrettede omskolings- og arbejdsformidlingstjenester og støtte iværksætter, navnlig for unge arbejdstagere, kvinder, ældre arbejdstagere og arbejdstagere fra underrepræsenterede regioner. Kommissionen har for nylig fremlagt **færdighedsunionen**, som har til formål at skabe færdigheder til kvalitetsjob, opkvalificere og omskole arbejdsstyrken, efterhånden som jobkravene ændrer sig, og udbrede færdigheder i hele EU. Pagten for færdigheder,

navnlig det storstilede partnerskab for energiintensive industrier (herunder stål og metal)⁽³²⁾, vil også være relevant i denne sammenhæng.

For at sikre bedre støtte til arbejdstagere, der er berørt af omstillingerne, og som det allerede er bebudet i handlingsplanen for bilindustrien, vil Kommissionen desuden i foråret 2025 foreslå en **målrettet ændring af forordningen om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen** for at udvide muligheden for støtte til virksomheder under omstrukturering for at beskytte arbejdstagerne mod risikoen for arbejdsløshed. For at hjælpe medlemsstaterne og sektorspecifikke partnere med at gøre endnu bedre brug af de muligheder, som Den Europæiske Socialfond+ tilbyder, vil Kommissionen også aktivt samarbejde med dem for at henlede opmærksomheden på de muligheder, som ESF+ tilbyder, og for at bringe aktørerne sammen.

Mere generelt vil Europa-Kommissionen fortsat støtte arbejdsmarkedets parter for at sikre **en retfærdig og rimelig omstilling** af stål- og metalsektorerne, navnlig i de hårdest ramte regioner, på grundlag af de opnåede erfaringer fra Fonden for Retfærdig Omstilling og fondens succes. Dette kræver en altomfattende, fleksibel og integreret tilgang til at hjælpe arbejdstagere, deres familier og deres lokalsamfund med at sikre, at ingen arbejdstagere eller regioner i EU lades i stikken, hvilket er en afgørende forudsætning for at opretholde offentlighedens støtte til omstillingen til ren energi.

Det europæiske observatorium for retfærdig omstilling og køreplanen for kvalitetsjob, som blev annonceret i aftalen om ren industri, vil være afgørende for overvågningen af omstillingens indvirkning på beskæftigelsen. For at sikre en retfærdig og inkluderende proces skal arbejdsgiverne integrere principperne om retfærdig omstilling i alle industrielle omstillingsprojekter, beskytte arbejdstagernes rettigheder og sikre kvalitetsjob i fremtiden.

Foranstaltninger:
I foråret 2025 ændres forordningen om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen .
Det europæiske observatorium for retfærdig omstilling vil overvåge omstillingens indvirkning på beskæftigelsen.

6. RISIKOBEGRÆNSNING AF DEKARBONISERINGSPROJEKTER Gennem PIONERMARKEDER OG OFFENTLIG STØTTE

Mange dekarboniseringsinvesteringer i metalindustrien er i øjeblikket ikke økonomisk rentable. Besparelserne på kort sigt i kulstofomkostninger opvejes generelt af de højere kapital- og driftsudgifter på grund af høje teknologiomkostninger og højere omkostninger til energibærere som f.eks. vedvarende energi og kulstoffattig brint. Kulstoffattige metaller vil fortsat være dyrere end deres konventionelt producerede alternativer i en overskuelig fremtid. For at minimere behovet for offentlig støtte er det afgørende, at metalproducenter kan tildeles en grøn præmie.

⁽³²⁾ https://pact-for-skills.ec.europa.eu/about/industrial-ecosystems-and-partnerships/energy-intensive-industries-large-scale-partnerships_en.

Pionermarkeder, både offentlige og private, vil vise vejen for en bredere anvendelse af kulstoffattige metaller som markedsstandard. I disse markedssegmenter, navnlig de segmenter, hvor offentlige indkøb, subsidier eller lovgivningsmæssige incitamenter spiller en rolle i udformningen af markedet, vil målrettede krav eller incitamenter skabe pålidelig efterspørgsel, der kan dækkes af kulstoffattige metaller produceret i Europa.

Som bebudet i aftalen om en ren industri vil **Kommissionen som led i forordningen om fremskyndelse af industriel dekarbonisering foreslå, at der indføres kriterier for modstandsdygtighed og bæredygtighed for at fremme ren europæisk forsyning til energiintensive sektorer.** Disse kriterier (eksempelvis for ren energi, cirkularitet og cybersikkerhed) vil styrke efterspørgslen efter EU-fremstillede rene produkter, bygge på erfaringerne med forordningen om nettoindustri for cleantech, fremme innovation samt EU's miljømæssige og sociale standarder og sikre lige vilkår. Dette kan udvide anvendelsen af ikkeprisrelaterede kriterier i forbindelse med EU-budgettet, nationale støtteprogrammer samt offentlige (og under visse omstændigheder private) indkøb til gavn for energiintensive industrier. Stålmiljø og metalindustrien samt deres aftagerindustrier – bilindustrien, bygge- og anlægssektoren og maskinindustrien – vil blive betragtet som en af anvendelsessektorerne, og hele forsyningskædernes konkurrenceevne vil også blive vurderet i forbindelse med udformningen af EU-støtteprogrammer og nationale støtteprogrammer.

For at sætte de industrier, der investerer i dekarbonisering, i stand til at høste den "grønne præmie", vil der i forordningen om fremskyndelse af industriel dekarbonisering blive **udviklet et frivilligt mærke for industriprodukters kulstofintensitet**, samtidig med at dobbeltarbejde undgås, på grundlag af en enkel metode med ETS-data og på grundlag af CBAM-metoden. Dette bør danne grundlag for yderligere engagement i det internationale arbejde med måling af kulstofintensitet. Af hensyn til hastigheden vil Kommissionen begynde med stål i 2025. Dette vil være baseret på eksisterende rapportering fra industrien, eller, hvis en sådan findes, en fælles metode.

Sideløbende hermed vil Kommissionen fortsat arbejde på at udvikle **omfattende livscyklusvurderinger for at forbedre produkters bæredygtighed.** Med hensyn til stål vil forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter supplere mærket i forordningen om fremskyndelse af industriel dekarbonisering ved at udvikle krav til produkter med højt stålindhold og tilføje relevante miljøkriterier ud over CO₂-fodafttrykket. Dette vil gøre det muligt for forbrugerne at se de relevante produkters miljøaftryk.

Risikobegrænsning af projekter med høje investeringsomkostninger

Afhjælpning af alle de ovennævnte barrierer vil allerede bidrage til at styrke denne business case. Der kræves imidlertid både offentlig og privat støtte til investeringer for at sikre omstillingen, styrke konkurrenceevnen og sikre modstandsdygtighed i værdikæden. Dette er nødvendigt for at imødegå sakseeffekten i forbindelse med global overkapacitet, der ofte udløses af illoyal handelspraksis, og højere energiomkostninger end de fleste internationale konkurrenter. I visse tilfælde, f.eks. nikkel, udgør prisudsving som følge af geopolitiske konkurrenters indflydelse en trussel mod investeringsikkerheden. For at forhindre dette og sikre, at den europæiske industri drager fordel af bæredygtigt producerede kritiske råstoffer, vil Kommissionen fortsætte gennemførelsen af de relevante bestemmelser i forordningen om kritiske råstoffer og arbejde tæt sammen med tredjelandene om at gennemføre den ESG-relaterede søjle fra EU's strategiske

partnerskaber om værdikæder for råstoffer. Kommissionen vil fortsætte det fælles arbejde i internationale fora, f.eks. G7, med fokus på fremme af økonomiske sikkerhedsstandarder for kritiske råstoffer og navnlig nikkel.

Høje kapitalomkostninger kombineres ofte med betydeligt højere driftsomkostninger for produktionsprocesser med lav CO₂-udledning og ren energi. Ifølge industriens skøn anslås det årlige finansielle behov for at dekarbonisere stålindustrien til 5,2 mia. EUR til kapitaludgifter og 9 mia. EUR til driftsudgifter frem til 2030³³. For ikkejernholdige metaller anslår aluminiumsindustrien det årlige investeringsbehov til ca. 1,3 mia. EUR frem til 2050 for at dekarbonisere sektoren, mens det for kobber svarer til ca. 211,5 mio. EUR frem til 2050. De fleste af disse projekter vil sandsynligvis ikke være økonomisk gennemførlige i det nuværende miljø og vil kræve offentlig finansiering for at overvinde teknologiske og miljømæssige eksternaliteter.

EU har allerede været ret aktiv med hensyn til at støtte sådanne projekter. Fra oktober 2022 til februar 2025 godkendte Kommissionen næsten 9 mia. EUR i statsstøtte til ti individuelle ståldekarboniseringsprojekter. Flere projekter vedrørende dekarbonisering af stålsektoren modtog også støtte gennem EU's Innovationsfond. Yderligere projekter modtog støtte baseret på dekarboniseringsstøtteordninger, der er åbne for alle energiintensive sektorer. Kommissionen har godkendt en række sådanne industrielle dekarboniseringsstøtteordninger, herunder i form af CO₂-differencekontrakter³⁴ for flere medlemsstater, og Kommissionen vil vejlede om, hvordan denne type støtteordninger bedst kan struktureres i overensstemmelse med statsstøttereglerne. De seneste eksempler på godkendte ordninger, som også vil eller kan gavne stålindustrien, er to slovakiske ordninger med et samlet budget på 1,1 mia. EUR, en italiensk ordning på 550 mio. EUR, en tysk ordning på 4 mia. EUR, en fransk ordning på 3 mia. EUR, en østrigsk ordning på 2,7 mia. EUR og en tjekkisk ordning på 2,5 mia. EUR. Desuden er yderligere projekter blevet finansieret af EU³⁵, herunder med henblik på at øge effektiviteten i anvendelsen af råstoffer og energi.

For at tiltrække mere privat finansiering vil der være behov for yderligere offentlig støtte, fra innovation til opskalering og udbredelse, samtidig med at de lige konkurrencevilkår i hele det indre marked opretholdes.

I **innovationsfasen** yder Kul- og Stålforskningsfonden vigtig finansiering til stålsektoren og støtter omstillingen til rent stål og den overordnede industrielle dekarbonisering af sektoren. Kommissionen vil iværksætte flagskibsinitiativer, som vil mobilisere 150 mio. EUR i 2026 og 2027, og som også kan bidrage til at styrke den europæiske forsvarsforskningsdimension af sektoren. Desuden vil Kommissionen foreslå en samlet **reform af Kul- og Stålforskningsfonden** for at forenkle og yderligere fremskynde investeringer i stålforskning, herunder forskning i forsvarsanvendelser.

Som bebudet i aftalen om ren industri vil der desuden være en flagskibsindkaldelse under Horisont Europa på ca. 600 mio. EUR under arbejdsprogrammet for 2026-2027 til støtte for implementeringsegne projekter, herunder i stål- og metalindustrien.

⁽³³⁾ <https://www.eurofer.eu/issues/climate-and-energy/maps-of-key-low-carbon-steel-projects>.

⁽³⁴⁾ Hvor støtten betales pr. ton drivhusgas, der undgås under driften af et kulstoffattigt anlæg, efter fradrag af kulstoffrisen.

⁽³⁵⁾ F.eks. LIFE16 ENV/ES/000242 LIFE-2-ACID, LIFE16 ENV/IT/000231 LIFE 4GreenSteel og LIFE19 CCM/IT/001334 LIFE HEATLEAP.

Denne indkaldelse vil supplere den igangværende forskningsindsats, som finansieres under Horisont Europa, om dekarbonisering, herunder genanvendelsesteknologier, for at forbedre metallers cirkularitet i EU.

INCITE (European Innovation Centre for Industrial Transformation and Emissions), der er oprettet i henhold til EU's direktiv om industrielle emissioner, vil fremskynde udbredelsen af grønne teknologier til industriel omstilling. INCITE's resultater vil blive udformet, så de kan danne grundlag for finansielle støtte- og investeringsbeslutninger truffet af offentlige myndigheder, den finansielle sektor og private investorer.

I opskaleringsfasen bebudede Kommissionen som led i aftalen om ren industri en industriel dekarboniseringsbank, der sigter mod 100 mia. EUR i finansiering baseret på midler fra innovationsfonden, yderligere indtægter fra dele af ETS samt revision af InvestEU. Kommissionen vil iværksætte et pilotprojekt med en auktion på 1 mia. EUR om dekarbonisering af centrale industrielle processer på tværs af forskellige sektorer, herunder stål og metaller, i 2025 til støtte for industriel dekarbonisering og elektrificering ved hjælp af en kombination af eksisterende ressourcer under Innovationsfonden. Medlemsstaterne opfordres til at kombinere støtte fra Innovationsfonden med auktioner som en tjeneste.

På tværs af finansieringsprogrammer vil der blive lagt vægt på at forenkle finansieringsbetingelserne for at reducere den indsats og ekspertise, der kræves for at ansøge om offentlig støtte. Dette vil hjælpe små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i sektoren med også at få adgang til disse finansieringsprogrammer.

Støtte til konkrete projekter gennem forordningen om kritiske råstoffer

Aluminium, kobber og nikkel samt mange stållegeringselementer er samtidig kritiske råstoffer. De drager derfor fordel af bestemmelserne i forordningen om kritiske råstoffer, som har til formål at frigøre EU's råstofpotentiale i hele værdikæden fra efterforskning til udvinding, forarbejdning og genanvendelse. Kommissionen vil bekendtgøre **første runde af udvalgte strategiske projekter i marts 2025, herunder for aluminium, kobber og nikkel, i EU's medlemsstater og partnerlande uden for EU**. Disse vil drage fordel af strømlinede tilladelsesprocedurer, og Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne og offentlige og private finansielle institutioner om at sikre adgang til finansiering af sådanne projekter samt om at identificere aftagere, når det er relevant.

Desuden søger Kommissionen at øge stabiliteten på råvaremarkederne for at forhindre uforholdsmæssigt store prisudsving, der kan bringe europæiske projekter i fare. Den **aggregeringsplatform for matchmaking mellem udbud og efterspørgsel**, der skal lanceres i år, kan også gavne sektorerne for uædle metaller, øge forretningsmulighederne og skabe yderligere sikkerhed for transaktioner på lang sigt.

Arbejdet med forenkling af lovgivningen

Stål- og metalsektorerne er blandt de mest regulerede industrisektorer i EU. Den regelbyrde, som sådanne virksomheder står overfor, lægger et stort pres på deres ressourcer og tager tid væk fra deres centrale forretningsmål, navnlig for SMV'er. Afhjælpning af denne begrænsning er vigtig for konkurrenceevnen i EU's stål- og metalsektorer. Den 26. februar 2025 vedtog Kommissionen de første to nye forslag, såkaldte omnibuspakker, om forenklingsforanstaltninger, der vil mindske bureaukratiet og forenkle EU-reglerne. Yderligere forslag vil blive vedtaget i år.

Foranstaltninger:
I fjerde kvartal 2025 vil Kommissionen som led i forordningen om fremskyndelse af industriel dekarbonisering foreslå at indføre modstandsdygtigheds- og bæredygtighedskriterier for at styrke produktionen af rene produkter fremstillet i EU.
I fjerde kvartal 2025 vil Kommissionen foreslå en reform af Kul- og Stålforskningsfonden .
Med henblik på den fremtidige bank for industriel dekarbonisering vil Kommissionen i 2025 iværksætte et pilotprojekt med en auktion på 1 mia. EUR, som skal støtte industriel dekarbonisering og elektrificering af centrale industriprocesser på tværs af forskellige sektorer ved hjælp af en kombination af eksisterende ressourcer under innovationsfonden og dermed også lette elektrificeringen af stål- og metalindustriprocesser. Medlemsstaterne opfordres til at kombinere støtte fra Innovationsfonden med auktioner som en tjeneste.
I 2026 og 2027 vil Kommissionen iværksætte flagskibsindkaldelser under Kul- og Stålforskningsfonden .

7. SAMARBEJDE OM GENNEMFØRELSE FOR EN RETFÆRDIG OMSTILLING

Håndtering af metalindustriens udfordringer med hensyn til konkurrenceevne, sociale forhold og dekarbonisering vil kræve et tættere og mere intenst samspil mellem alle interessenter. Kommissionen vil løbende **overvåge** situationen i sektoren, dens modstandsdygtighed og igangværende dekarbonisering samt eventuelle nødvendige politiske tilpasninger i dialog med sektoren, arbejdsmarkedets parter og medlovgiverne.

Gennemførelsen af omstillingsforløbet for metalsektorerne vil skabe et konstant rum for dialog mellem industrien, fagforeninger og andre interessenter. Mandatet for Gruppen på Højt Plan vedrørende Energiintensive Industrier vil blive fornyet for endnu en fireårig periode for at muliggøre denne gennemførelse. Den vil udgøre en platform for overvågning af den seneste udvikling inden for spørgsmål vedrørende metalindustriens konkurrenceevne og dekarbonisering, f.eks. energiomkostninger, kvalifikationsbehov og global overkapacitet.

Stål- og metalsektorerne er uundværlige for Europas industrielle struktur og for EU's modstandsdygtighed, økonomiske sikkerhed, forsvar og sociale stabilitet. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og alle relevante interessenter til at samarbejde om gennemførelsen af denne handlingsplan for at sikre, at EU opretholder og forbedrer produktionskapaciteten i Europa og sikrer stabil og pålidelig forsyning til EU's nøgleindustrier, herunder forsvar.